

forældrene melder sig senere. Derfor tror jeg simpelt hen ikke, som fru Dorte Bennedsen gør, at de unge bliver hjulpet med de forslag, der er kommet fra regeringens.

Tværtimod tror jeg faktisk, det kan forværre nogle af de konflikter, der kommer til at opstå mellem de unge og forældrene, når de skal slippe ud af den tvangstroje, som de ellers er blevet bundet ind i. Og jeg er fuldstændig enig med fru Dorte Bennedsen i, at vi skal gøre noget for at sikre, at de kan gøre det, men det tror jeg vi bedst kan sikre ved at skabe et rum, hvor de eventuelt vordende ægtefæller selv kan tilkendegive, uden deltagelse af forældrene og uden deltagelse af egen medbragt tolk osv., at det her ikke er frivilligt, at det er tvang, og derfor vil de ikke. Så tror jeg man kunne nå noget.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg har lagt mærke til tidligere i dag, under den debat om forskellige boligforslag, der også har været, at hver evig eneste gang Socialdemokratiets ordfører – nu er det en anden ordfører end før, men altså den tidligere – bliver trængt, så får man at vide, at man bare skal læse lovforslagene. Det vil jeg godt understrege at vi rent faktisk har gjort, for vi fik det også at vide nu.

Så må jeg bare sige til fru Dorte Bennedsen, at det eneste, der overhovedet efter al den debat, der har været på udlændingeområdet, ligesom kunne antyde, at Socialdemokratiet havde taget sig sammen til at foretage en begrænsning under en eller anden form, er de forslag, som vi behandler nu. Men jeg kan nu forstå, at det drejer sig om beskyttelse, bedre boligforhold og integration, præcis som i de øvrige nogle og tyve forslag.

Det er dybt beklageligt, at også det her løb ud i sandet. Det er dybt beklageligt. Men o.k., jeg synes, det er fint, at vi har fået det at vide på så tidligt et tidspunkt. Så kan jeg helt klart markere Dansk Folkepartis holdning til det her forslag i hvert fald, men det skal jeg gøre tydeligere under ordførertalen.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Aase D. Madsen og derefter fru Dorte Bennedsen, og så går jeg videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Ja, jeg er også meget glad for at være en af dem, der tilsyneladende har misforstået, hvad denne

her tommetykke bog går ud på, og hvad den danske befolkning også tror den går ud på. Vi er lige så naive som hovedparten af den danske befolkning, for de har jo troet, at der er sket opstramninger, men der er ikke sket en eneste opstramning.

Antallet af familiesammenførte stiger og stiger, og antallet af flygtninge og asylsøgere, der står ved vores grænser, stiger og stiger, og de bliver lukket ind efter nøjagtig de samme principper, som det er sket hidtil. Der er visse lettelser for integrationen, men der er ingen, der siger: Her stopper vi, nu vil vi ikke have flere ind, eller prøver på en eller anden måde at mindske retskravet på familiesammenføringer. For med det retskrav, som man nu vil mindske for dem under 25 år, viser det sig jo måske, vil jeg sige, indtil det modsatte er bevist, at der ikke er én, der ikke bliver familiesammenført i den anledning.

Det er dejligt, at vi har fået det at vide nu, og at den danske befolkning også får det at vide.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Boligministeren citerede tidligere på dagen udsagnet om, at samtale fremmer forståelsen. Jeg er ikke helt sikker på, at den altid gør det, i hvert fald når jeg sidder og lytter til, hvad der foregår i salen lige nu. For nu er fru Aase Madsen meget overbevist om, at der ikke bliver en eneste, der ikke får familiesammenføring, og omvendt har hr. Søren Søndergaard og hr. Knud Erik Hansen været overbeviste om, at der ikke er nogen mellem 18 og 25, der får ret til familiesammenføring. Jeg tror, at vi skal lade emotionerne og følelserne falde lidt ned og så sætte os i ro og mag og prøve at snakke om det her problem, som er et seriøst og et alvorligt problem.

Hr. Sjursen siger, at det her vil forværre konflikten. Jeg tror altså ikke, at det vil forværre den i forhold til den model, man havde valgt i 1998-loven, hvor vi direkte ville være ansvarlige for den unge. Nu er det dog altså myndighederne, man kan skælde ud på, hvis man ikke får dispensationen. Men omvendt: Selvfølgelig vil det her give konflikter, men hr. Sjursens model til at undgå konflikten er, at den unge bøjer sig og accepterer ægteskab, og det er derfor, jeg bliver bekymret.

Og så til fru Pia Kjærsgaard.

Jeg må sige, at det kan godt være, fru Pia Kjærsgaard bliver vred over, at jeg sagde, at det